РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

8 май 2008 година *

По съединени дела C-5/06 и C-23/06—C-36/06

с предмет: преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) (C-5/06) и от Tribunal de grande instance de Nanterre (Франция) (C-23/06—C-36/06) с актове съответно от 2 и от 5 януари 2006 г., постъпили в Съда на 9 и на 20 януари 2006 г., в производства по дела

Zuckerfabrik Jülich AG, по-рано Jülich AG (C-5/06)

срещу

Hauptzollamt Aachen,

и

Saint Louis Sucre SNC (C-23/06),

Société des Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06),

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (C-25/06),

* Езици на производството: немски и френски.

SA Lesaffre Frères (C-26/06),

Tereos, правоприемник на Sucreries, Distilleries des Hauts de France (C-27/06),

SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils (C-28/06),

SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (C-29/06),

Tereos (C-30/06),

Tereos, правоприемник на SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF (C-31/06),

Cristal Union (C-32/06),

Sucrerie Bourdon (C-33/06),

SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06),

SAS Vermendoise Industries (C-35/06),

SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-36/06)

срещу

Directeur général des douanes et droits indirects (генерален директор „Митници и преки данъци“),

Receveur principal des douanes et droits indirects на Gennevilliers (главен специалист по събирането на митническите задължения и на непреките данъци),

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н L. Bay Larsen (докладчик), г-н K. Schiemann, г-н J. Makarczyk и г-жа C. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 март 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Zuckerfabrik Jülich AG (по-рано Jülich AG), от адв. H.-J. Prieß, Rechtsanwalt,

— за Saint Louis Sucre SNC, от адв. S. Le Roy, avocat,

— за дружеството Sucreries du Marquenterre SA, както и за дружествата SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, правоприемник на Sucreries, Distilleries des Hauts de France, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, правоприемник на SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise Industries и SA Sucreries et Raffineries d'Erstein, от адв. N. Coutrelis, avocat,

— за германското правителство от г-н M. Lumma и г-н U. Forsthoff, в качеството на представители, подпомагани от адв. L. Harings, Rechtsanwalt,

— за френското правителство, от г-н G. de Bergues както и от г-жа A. Colomb и г-жа A.-L. During, в качеството на представители,

— за гръцкото правителство, от г-н V. Kontolaimos както и от г-жа E. Svolopoulou и г-жа S. Charitaki, в качеството на представители,

— за италианското правителство, от г-н I. M. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н G. Aiello, avvocato dello Stato,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н M. Nolin и г-н F. Erlbacher, както и от г-жа C. Cattabriga, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 юни 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Запитванията се отнасят до тълкуването на член 15 от Регламент ЕО № 1260/2001 на Съвета от 19 юни 2001 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 178, стр. 1), до действителността на член 6, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 314/2002 на Комисията от 20 февруари 2002 година относно установяване на подробни правила за прилагането на системата на квотите в сектора на захарта (ОВ L 50, стр. 40), изменен с Регламент (ЕО) № 1140/2003 на Комисията от 27 юни 2003 година (ОВ L 160, стр. 33), както и до действителността на Регламент (ЕО) № 1837/2002 на Комисията от 15 октомври 2002 година относно определяне на размера на налозите върху производството, както и на коефициента на допълнителния налог в сектора на захарта за 2001/2002 пазарна година (ОВ L 278, стр. 13); на Регламент (ЕО) № 1762/2003 на Комисията от 7 октомври 2003 година за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за 2002/2003 пазарна година (ОВ L 254, стр. 4) и на Регламент (ЕО) № 1775/2004 на Комисията от 14 октомври 2004 година за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за 2003/2004 пазарна година (ОВ L 316, стр. 64).

2 Запитванията са отправени съответно в рамките на спор между предприятието Zuckerfabrik Jülich AG (наричано по-нататък „Jülich“), производител на захар, и Hauptzollamt Aachen (Германия) относно размера на налога върху производството, дължим за 2003/2004 пазарна година в рамките на финансирането на общата организация на пазара в сектора на захарта, и в рамките на споровете между Saint Louis Sucre SNC (наричано по-нататък „Saint Louis Sucre“), както и други производители на захар, а именно дружеството Sucreries du Marquenterre SA и дружествата SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, правоприемник на Sucreries, Distilleries des Hauts de France, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, правоприемник на SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne,

SAS Vermendoise Industries и SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (наричани по-нататък общо „Sucreries du Marquenterre и др."), и Directeur général des douanes et droits indirects и receveur principal des douanes et droits indirects, Gennevilliers (Франция) относно размера на изплатените налози за 2001/2002, 2002/2003 и 2003/2004 пазарни години, в рамките на финансирането на общата организация на пазара в сектора на захарта.

Правна уредба

3 Според съображение 9 от Регламент № 1260/2001

„Причините, които накараха Общността да възприеме системата от квоти при производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, остават валидни. Въпреки това, тази система беше коригирана, за да отчете последните изменения в производството, да предостави на Общността инструментите, необходими да се осигури по-справедлив, и в същото време, ефикасен начин, самите производители напълно да посрещат разходите за реализация на излишъците от продукцията на Общността спрямо потреблението и да спазват задълженията на Общността по споразуменията, произтичащи от многостранните търговски преговори в рамките на Уругвайския кръг, наричани по-нататък „споразуменията GATT […]". [неофициален превод]"

4 Съображения 11—15 от Регламент № 1260/2001 имат следното съдържание:

„(11) Общата организация на пазарите в сектора на захарта се основава, първо, на принципа, че производителите трябва да носят пълна

финансова отговорност за натрупаните през всяка пазарна година загуби от реализирането на пазара на тази част от продукцията на Общността по квотата, която представлява излишък спрямо вътрешното потребление на Общността, и, второ, на диференциацията на ценовите гаранции за реализация на пазара, които отразяват производствената квота, разпределена на всяко предприятие. Производствените квоти за захар се разпределят на всяко предприятие въз основа на неговото действително производство през определен референтен период.

(12) Тъй като поетите задължения да се намали износът на захар бяха изпълнени през преходния период, основните количества захар и изоглюкоза и квотите за инулинов сироп трябва да се запазят на техните сегашни равнища, но трябва да е възможно, при необходимост, съответните гаранции да бъдат адаптирани, за да се даде възможност на Общността да спазва своите задължения по Споразумението, като в същото време отчита основните фактори, които оказват влияние на ситуацията в сектора на захарта. Трябва да се поддържа системата на самофинансиране на сектора чрез налози върху производството и чрез режим на производствени квоти.

(13) По този начин производителите трябва да продължат да поемат финансова отговорност чрез плащане на основен производствен налог върху цялото производство на захар А и Б, който обаче е ограничен до 2 % от интервенционната цена за бяла захар, и налог Б върху производството на захар Б до 37,5 % от тази цена. При определени обстоятелства производителите на изоглюкоза и инулинов сироп също така могат да плащат част от тези вноски. Ограничаването на налозите по описания по-горе начин означава, че през някои пазарни години производството на захар не се финансира напълно самостоятелно. В тези случаи трябва да се предвиди допълнителен налог.

(14) От съображения за равно третиране допълнителният налог трябва да бъде изчислен за всяко предприятие въз основа на неговия дял в

прихода, генериран от производствените налози, платени за въпросната пазарна година. Поради това, трябва да бъде определен коефициент за Общността като цяло, който да представлява отношението за тази пазарна година между общата отчетена загуба и общия приход, генериран от съответните производствени налози. Необходимо е да се уточнят условията, при които продавачите на цвекло и тръстика следва да допринасят за премахване на непокритата загуба за съответната пазарна година.

(15) През всяка пазарна година нивата на потребление, производство, внос, наличности и остатъци и средната загуба, която е вероятно да се понесе по схемата за самофинансиране, може да бъде такава, че производствените квоти, разпределени на всяко предприятие в сектора на захарта, да доведат до обем на износа, който превишава определения в Споразумението. Поради това свързаните с квотите гаранции трябва да се адаптират всяка пазарна година, така че Общността да може да изпълни своите ангажименти". [неофициален превод]

5 Така, член 11, параграф 1 от Регламент № 1260/2001 предвижда, че държавите-членки разпределят квоти А и Б на всяко предприятие за производство на захар, на всяко предприятие за производство на изоглюкоза и на всяко предприятие за производство на инулинов сироп, установено на тяхната територия, на което са предоставени квоти А и Б през 2001/2002 пазарна година.

6 Съгласно член 11, параграф 2 от този регламент квотите се предоставят с оглед на основните количества А и Б, определени за всеки произвеждащ захар регион.

7 От член 7, параграф 1, член 10, параграфи 3—5, член 13, параграф 1 и член 27, параграф 1 от този регламент се установява, че квотите А и Б за захар представляват гарантирани количества, които могат или да бъдат реализирани на пазара на Общността, или евентуално да бъдат оставени за интервенци, или да бъдат изнесени, като се ползва възстановяване при износ.

8 От член 15, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1260/2001 във връзка със съображения 11 и 13 от същия регламент следва, че дължащите се на реализирането на пазара на частта от продукцията на Общността по квотата, която представлява излишък спрямо вътрешното потребление, загуби водят до събирането на налог върху производството, който трябва да се плаща именно от производителите на захар.

9 Що се отнася до изчисляването на налозите, посоченият член 15 гласи:

„1. Преди края на всяка пазарна година се установява следното:

а) прогнозираното количество от захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б за съответната пазарна година;

б) прогнозираното количество от захар, изоглюкоза и инулинов сироп, реализирани за потребление в рамките на Общността през съответната пазарна година;

в) излишък, който може да бъде изнесен, получен чрез изваждане на количеството, посочено в буква б), от количеството, посочено в буква а);

г) оценка на средната загуба или на средния приход на тон захар за задължения за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

Тази средна загуба или приход е равна на разликата между общата сума на възстановяванията и общата сума на налозите върху общия тонаж на въпросните задължения за износ;

д) оценка на цялостната загуба или приход, получени чрез умножаване на излишъка, посочен във буква в), със средната загуба или приход, посочени в буква г).

2. Преди края на 2005/2006 пазарна година и без да се засяга член 10, параграфи 3, 4, 5 и 6, се установява кумулативно за пазарни години 2001/2002 до 2005/2006 следното:

а) излишъците, които могат да се изнесат, изчислени на основата на окончателната продукция на захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б, от една страна, и окончателното количество захар, изоглюкоза и инулинов сироп, реализирани за потребление в рамките на Общността, от друга страна;

б) средната загуба или приход на тон захар от съответните общи задължения за износ, изчислени като се използва методът, описан във втората алинея на параграф 1, буква г) по-горе;

в) цялостната загуба или приход, получени чрез умножаване на излишъка, посочен в буква а), със средната загуба или приход, посочен в буква б);

г) общата сума на наложените основни производствени налози и налози Б.

Оценката на цялостната загуба или приход, посочени в параграф 1, буква д), се адаптира с разликата между сумите, посочени в букви в) и г).

3. Без да се засяга член 18, параграф 1, ако цифрите, установени съгласно параграф 1 и адаптирани съгласно параграф 2, водят до предвидима цялостна загуба, тогава тази загуба се разделя на прогнозираната продукция от захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б за текущата пазарна година. С получената сума се облагат производителите като основен производствен налог върху тяхното производство на захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б.

[…]

4. Ако максимално разрешеният основен производствен налог не покрива напълно цялостната загуба, посочена в първата алинея на параграф 3, необхванатият остатък се разделя на прогнозиранана продукция от захар Б, изоглюкоза Б и инулинов сироп Б за въпросната пазарна година. С получената сума се облагат производителите като налог Б върху тяхното производство на захар Б, изоглюкоза Б и инулинов сироп Б.

[…]

6. Всички загуби, които произтичат от предоставянето на възстановявания при производството съгласно член 7, параграф 3, се взимат предвид при изчисляване на цялостната загуба, посочена в параграф 1, буква д).

7. Налозите, посочени в настоящия член, се събират от държавите-членки.

8. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата по член 42, параграф 2 и обхващат по-специално:

— сумите на налозите, които подлежат на събиране,

[…]“ [неофициален превод]

10 Член 16 от Регламент № 1260/2001 гласи:

„1. Когато цялостната загуба, установена за дадена пазарна година съгласно член 15, параграфи 1 и 2, не е напълно покрита от постъпления от производствени налози за тази пазарна година след прилагането на член 15, параграфи 3, 4 и 5, производителите се облагат с допълнителен налог, без да се засяга член 4, за да се покрие частта от съответната цялостна загуба, непокрита от посочените постъпления.

2. Допълнителният налог се определя за всяко предприятие за производство на захар, всяко предприятие за производство на изоглюкоза, и всяко предприятие за производство на инулинов разтвор, чрез умножаване на общата сума, която предприятието дължи за производствени налози за съответната пазарна година, с коефициент, който трябва да се определи. Този коефициент е отношението за цялата Общност, намалено с 1, между цялостната загуба, констатирана съгласно член 15, параграфи 1 и 2 за въпросната пазарна година, и постъпленията от основни производствени налози и налози Б, дължими от производителите на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, съответно, за тази пазарна година.

[…]

5. Подробни правила за прилагане на настоящия член и по-специално коефициента, посочен в параграф 2, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 42, параграф 2“. [неофициален превод]

11 Въз основа именно на член 15, параграф 8 и на член 16, параграф 5 от този Регламент Комисията на Европейските общности приема Регламент № 314/2002.

12 В първоначалната си редакция член 6, параграф 4 от този регламент предвижда, че:

„Количеството, което трябва да се определи по член 15, параграф 1, буква б) от Регламент […] № 1260/2001, се основава на сумата от следните количества:

а) количествата захар, изоглюкоза и инулинов сироп, търгувани в Общността за директно потребление или за потребление след преработка от индустриите, в които се използват;

б) количествата денатурирана захар;

в) количествата захар, изоглюкоза и инулинов сироп, внесени от държави, които не са членки на Общността, като преработени продукти.

От посочена в първа алинея сума се изважда сборът от количествата захар, изоглюкоза и инулинов сироп, изнесени към третите страни, като преработени продукти и количествата основни продукти, измерени в бяла захар, за които са били издадени документи за възстановявания при производството, посочени в член 7, параграф 3 от Регламент […] № 1260/2001“. [неофициален превод]

13 Тази разпоредба е изменена с Регламент № 1140/2003, както следва:

„Реализираните за потребление в Общността количества трябва да бъдат установени чрез събиране на количествата, изразени под формата на бяла захар, на захарите и на сиропите, посочени в член 1, параграф 1, букви а), б), в) и г), и на изоглюкоза и на инулинов сироп, за да бъдат регистрирани съгласно член 15, параграф 1, буква б) и член,5, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1260/2001, които:

а) са складирани в началото на пазарната година;

б) са произведени според квоти А и Б;

в) са внесени в натурално състояние;

г) се съдържат във внесените преработени продукти.

чрез изваждане на количествата, упоменати в първа алинея, изразени като бяла захар, за захар, изоглюкоза и инулинов сироп, които:

а) са изнесени в натурално състояние;

б) се съдържат в изнесените преработени продукти, които се съдържат в натурално състояние;

в) са складирани в края на пазарната година;

г) за които са били издадени документи за възстановяване при производството, както е посочено в член 7, параграф 3 от Регламент […] № 1260/2001.

[…]“ [неофициален превод]

14 Член 6, параграф 5 от Регламент № 314/2002 гласи:

„5. Следното трябва да се има предвид по смисъла на член 15, параграф 1, буква г) от Регламент [...]№ 1260/2001 като задължения за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година:

а) всички количества захар, които трябва да се изнесат в натурално състояние с възстановявания при износ или износни налози, определени чрез търгове, открити за тази пазарна година;

б) всички количества захар, изоглюкоза и инулинов сироп, които трябва да се изнесат в натурално състояние с възстановявания при износ или износни налози, определяни периодично въз основа на лицензии за износ, издадени през тази пазарна година;

в) всеки предвидим износ на захар, изоглюкоза и инулинов сироп под формата на преработени продукти с възстановявания при износ или износни налози, определени за тази цел през тази пазарна година, като тези количества се разпределят равномерно за пазарната година.

За изчисляването на предвидимата средна загуба, посочена в член 15, параграф 1, буква г) от Регламент [...] № 1260/2001, възстановяванията при производство за количествата основни продукти, изразени като бяла захар, за които са издадени документи за възстановявания при производството по смисъла на член 7, параграф 3 от същия регламент, също трябва да се имат предвид през съответната пазарна година.“ [неофициален превод]

15 Размерите на налога върху производството са определени съответно, за 2001/2002, 2002/2003 и 2003/2004 пазарни години с Регламенти № 1837/2002, № 1762/2003 и № 1775/2004 въз основа на Регламенти № 1260/2001 и № 314/2002, последният, когато са налице условията за това, след изменението с Регламент № 1140/2003.

Споровете по главното производство и преюдициалните въпроси

Дело C-5/06

16 С решение от 22 октомври 2004 г. Hauptzollamt Aachen определя налога върху производството на Jülich, като прилага по отношение на налога за основното производство на захар А и захар Б размера за тон, предвиден в член 1, буква а) от Регламент № 1775/2004, а по отношение на налога Б, за захарта Б, размера за тон, посочен в член 1, буква б) от същия регламент.

17 Тъй като оспорването на това решение от Jülich е отхвърлено, дружеството подава жалба до Finanzgericht Düsseldorf, като изтъква, че Регламент № 1775/2004 е недействителен поради допуснати от Комисията грешки при изчисляването на налозите върху производството. От една страна, при изчисляване на излишъка, който може да бъде изнесен, тя включва неправилно количеството от 504 205 t захар, изнесена от Общността под формата на преработени продукти, за което не е предоставено никакво възстановяване, като това количество не генерира впрочем никакви загуби за бюджета на Общността. От друга страна, при изчисляване на средната загуба Комисията не взима предвид същото това количество. Никаква обективна причина обаче не оправдава взимането предвид на две различни количества за установяването на подлежащия на износ излишък и средната загуба на тон захар.

18 Според препращащата юрисдикция, ако целта на събирането на налози върху производството се ограничава до това, производителите да допринасят за финансиране на разходите за реализацията на излишъците от продукцията на Общността, определянето на размери на налозите, без да бъде взето предвид обстоятелството, че само част от изнесената захар се ползва от възстановяване при износ, излиза извън пределите на необходимото за постигането на тази цел. Ето защо Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 15 от Регламент [№ 1260/2001] да се тълкува в смисъл, че само изнесените количества захар, изоглюкоза и инулинов сироп, за които действително са платени възстановявания при износ, могат да бъдат взети предвид за установяване на излишъка, който може да бъде изнесен?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, недействителен ли е член 6, параграф 4 от Регламент [№ 314/2002], изменен с Регламент [№ 1140/2003]?

3) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 15 от Регламент [№ 1260/2001] да се тълкува в смисъл, че за да се установи както излишъкът, който може да бъде изнесен, така и средната загуба на тон захар, се взимат предвид всички изнесени количества дори ако част от тези изнесени количества не се е ползвала от възстановявания при износ през съответната пазарна година?

4) При утвърдителен отговор на първия, на втория, или на третия въпрос, недействителен ли е Регламент [№ 1775/2004]?“

Дела C-23/06—C-36/06

19 Saint Louis Sucre, както и Sucreries du Marquenterre и др. са задължени като дружества —производители на захар, да плащат налози върху производството на захар.

20 Тъй като смятат, че размерът на налозите, които са платили за пазарните години 2001/2002, 2002/2003 и 2003/2004, е много висок, те искат частично възстановяване на тези налози от receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers, отговарящ за събирането им.

21 С решения от 23 февруари 2005 г. този receveur principal отхвърля подадените жалби с оглед на възстановяването, по съображение че ставката на оспорваните налози е получена в резултат на прилагането на общностната правна уредба.

22 При тези обстоятелства Saint Louis Sucre и Sucreries du Marquenterre и др. подават жалба до Tribunal de grande instance de Nanterre с искане за отмяна на тези решения и за частично възстановяване на оспорваните налози, заедно с мораторната лихва.

23 Жалбоподателите в главното производство поддържат, че относимата общностна правна уредба предвижда различно отчитане на захарта, изнесена под форма на преработен продукт, който не се ползва от възстановяване, като, от една страна, се включва в излишъка, който може да бъде изнесен и трябва да бъде финансиран, а от друга страна, като се изключва от количествата, наречени „съответни задължения за износ“, което позволява да се изчисли „средната загуба“, за да се финансира действително реализирането на този излишък. Според тях Комисията е завишила размера на налога за пазарните години 2001/2002, 2002/2003 и 2003/2004 и не е спазила целта за самофинансиране, определена от Съвета на Европейския съюз.

24 Жалбоподателите в главното производство оспорват съответно действителността на член 6, параграф 4 от Регламент № 314/2002, който в редакцията след изменението с Регламент № 1140/2003 дава прекалено широко определение на излишъка, който може да бъде изнесен, противно на принципите за пропорционалност, за степенуване на нормите и за ограничаване на изпълнителните правомощия на Комисията. При условията на евентуалност, по същите съображения те оспорват действителността на регламентите, определящи на основание на Регламент № 314/2002 размера на налозите върху производството за пазарните години, предмет на главното производство.

25 При условията на евентуалност и в случай че надделее едно широко определение на излишъка, който може да бъде изнесен, Saint Louis Sucre, както и Sucreries du Marquenterre и др. изтъкват, че целта за строго самофинансиране, прогласена в Регламент № 1260/2001, пак не е съобразена, доколкото Комисията, която през 2002 г. включва в годишните си изчисления на средната загуба изнесените без възстановяване продукти, понастоящем пренебрегва в изчисленията си идентичността, която трябва да съществува между елементите, образуващи „излишъка, който може да бъде изнесен", и изчисляването на „средната загуба".

26 При тези обстоятелства Tribunal de grande instance de Nanterre решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Недействителен ли е, от гледна точка на член 15 от Регламент № 1260/2001 […] и от гледна точка на принципа на пропорционалност, член 6, параграф 4 от Регламент № 314/2002 […] и/или регламенти № 1837/2002, № 1762/2003 и № 1775/2004 за неговото прилагане, поради това че при изчисляване на налога върху производството не предвижда изключването от „излишъка, който може да бъде изнесен", на количествата захар, които се съдържат в изнесените преработени продукти, без да се ползват от възстановявания при износ?

При отрицателен отговор на този въпрос:

2) Недействителни ли са, от гледна точка на Регламент № 314/2002 [...] и на член 15 от Регламент № 1260/2001 и на принципите на равенството и на пропорционалността, регламенти № 1837/2002, № 1762/2003 и № 1775/2004, поради това че определят налог върху производството на захар, който се изчислява въз основа на „средна[та] загуба“ на изнесен тон, без да се отчитат изнесените без възстановяване количества, след като същите тези количества са включени в общия сбор, използван при изчисляване на общата загуба, която трябва да се финансира?“

Относно съединяването на дела C-5/06 и C-23/06—C-36/06

27 Като се има предвид конекситетът на дела C-5/06 и C-23/06—C-36/06, съгласно член 43 от Процедурния правилник във връзка с член 103 от същия правилник те следва да бъдат съединени за целите на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

28 Тъй като по същество преюдициалните въпроси, поставени от двете препращащи юрисдикции, са еднакви, уместно е да бъдат разгледани, като се държи сметка за начина, по който са формулирани по дело C-5/06.

По въпроса дали по силата на член 15 от Регламент № 1260/2001 всички изнесени произведени количества, за които се отнася тази разпоредба, трябва за изчисляване на излишъка, който може да бъде изнесен, да бъдат приспаднати от потреблението във вътрешността на Общността

29 Важно е да се припомни, че съображение 11 на Регламент (ЕИО) № 1785/81 на Съвета от 30 юни 1981 г. за създаване на обща организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 177, стр. 4) предвижда, както и съображение 9 от Регламент № 1260/2001, че трябва да бъдат направени изменения в системата на производствените квоти, по-специално „за да се предоставят на Общността инструментите, необходими да се осигури по-справедлив и в същото време ефикасен начин самите производители напълно да посрещат разходите за реализация на излишъците от продукцията на Общността спрямо потреблението […]“. [неофициален превод]

30 Член 28 от Регламент № 1785/81, който установява ръководните критерии при определяне на налозите върху производството на захар А и Б и на изоглюкоза А и Б, разпорежда в параграф 1:

„Преди края на всяка от пазарните години от 1981/1982 до 1985/1986 се установява:

а) прогнозираното количество захар А и Б и изоглюкоза А и Б произведено през текущата пазарна година;

б) прогнозираното количество захар и изоглюкоза, реализирано за потребление във вътрешността на Общността през текущата пазарна година;

в) излишъкът, който може да бъде изнесен, като количеството, посочено в буква а), се намали с количеството, посочено в буква б);

г) прогнозираната средна загуба или прогнозираният среден приход на тон захар във връзка със задължения за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

Тази средна загуба или този среден приход е равен на разликата между общия сбор на възстановяванията и общия сбор на удръжките, отнесени към общия тонаж на съответните задължения за износ;

д) общата прогнозирана загуба или общият прогнозиран приход, като се умножи излишъкът, посочен в буква в), по средната загуба или средния приход, посочени в буква г)“. [неофициален превод]

31 Тази разпоредба, независимо че впоследствие е заменена с член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 г. относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 252, стр. 1) и с член 15, параграф 1 от Регламент № 1260/2001, по същество остава непроменена.

32 Член 5, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 1443/1982 на Комисията от 8 юни 1982 г. за определяне на подробни правила за прилагане на системата на квотите в сектора на захарта (ОВ L 158, стр. 17) предвижда, че изнесените в трети страни под формата на преработени продукти количества захар и изоглюкоза се приспадат от количествата захар и изоглюкоза, отчетени като потребление във вътрешността на Общността.

33 Конкретно от данните по дела C-23/06—C-36/06 се установява, че що се отнася до излишъка, който може да бъде изнесен, Комисията постоянно е смятала, че той отговаря на производството, намалено с изкупената захар, като износът на захар под формата на преработени продукти, независимо дали те са се ползвали или не от възстановяване, се включва не в потреблението във вътрешността на Общността, а в посочения излишък.

34 Член 15 от Регламент № 1260/2001, който установява ръководните критерии за определяне на налозите върху производството на захар А и Б, на изоглюкоза А и Б и на инулинов сироп А и Б, предвижда, в параграф 1, букви а)—в), че излишъкът, който може да бъде изнесен, се формира от разликата между, от една страна, прогнозираното количество захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б, произведено през съответната пазарна година, и от друга страна, прогнозираното количество захар, изоглюкоза и инулинов сироп, изкупено за потребление във вътрешността на Общността през текущата пазарна година.

35 По силата на член 15, параграф 1, буква г) от същия регламент прогнозираната средна загуба е равна на разликата между общата сума на възстановяванията и общата сума на налозите върху общия тонаж на въпросните задължения за износ.

36 Съгласно член 15, параграф 1, буква д) от Регламент № 1260/2001 общата прогнозирана загуба се изчислява, като се умножи излишъкът, който може да бъде изнесен, по средната загуба.

37 Тъй като излишъкът, който може да бъде изнесен, се формира от разликата между производството на Общността от квоти А и Б и вътрешното потребление, последното не следва да включва количествата изнесени продукти, независимо дали са се ползвали или не от възстановявания при износ.

38 Действително, не биха могли да се разглеждат като изкупени за потребление във вътрешността на Общността по смисъла на член 15, параграф 1, буква б) от Регламент № 1260/2001 количествата изнесени продукти.

39 Всъщност излишъкът, който може да бъде изнесен, включва количествата продукти, за реализирането на които са предвидени мерки за подпомагане от страна на Общността. Така например складираните евентуално в края на кампанията количества продукти трябва да се отчетат към непотребени количества с оглед установяването на излишъка, който може да бъде изнесен, макар по принцип на този етап те да не са се ползвали от мерки за подпомагане на реализирането.

40 Излишъкът, който може да бъде изнесен, не се смесва с количествата изнесени продукти. Те, независимо че са дали повод за възстановявания, не водят винаги до финансови задължения за производителите. Това би било така именно когато количеството, получено от разликата между, от една страна, първоначалните запаси и общностното производство и от друга страна, окончателните запаси, е по-голямо от производството на Общността и когато количествата продукти, породили право на възстановяване, не надвишават разликата между производството на Общността и това количество.

41 Както по същество поддържа Комисията, ако целта на Регламент № 1260/2001 е изчисляването на налозите върху производството да се основе на бюджетните разходи за възстановяванията, достатъчно би било тези налози да се определят въз основа на една обща загуба, основана на всички възстановявания при износ и при производство.

42 Уместно е да се отбележи, че всъщност общата прогнозирана загуба, както е определена в член 15, параграф 1, буква д) от Регламент № 1260/2001, не съвпада с общия сбор на възстановяванията, свързани с текущата пазарна година, а се формира от полученото от излишъка, който може да бъде изнесен, и от прогнозираната средна загуба на тон захар във връзка със задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

43 От изложеното по-горе се установява, че методът на изчисляване на прогнозираната обща загуба има за цел при всяко положение да установи по прогностичен и конвенционален начин загубите, дължащи се на реализацията на излишъците от продукцията на Общността.

44 Ако обаче изнесените без възстановявания количества бъдат отнесени към вътрешното потребление, последното би било надценено. Като резултат от това излишъкът, който може да бъде изнесен, би бил подценен. Така би имало опасност да не бъде постигната целта на системата за самофинансиране на разходите за реализация на излишъците, която след въвеждането на системата с Регламент № 1785/81 се състои в осигуряването на по-справедлив, но ефикасен начин на пълно финансиране на тези разходи от самите производители, чието прилагане от Комисията винаги се е основавало на понятие за излишък, който може да бъде изнесен, включващ износа на захар, независимо дали се е ползвал или не от възстановяване. По този начин, запазването на тази система би могло, противно на предвиденото в съображение 12 от Регламент № 1260/2001, да бъде затруднено.

45 В светлината на всичко изложено по-горе е уместно член 15, параграф 1, буква в) от Регламент № 1260/2001 да се тълкува в смисъл, че за изчисляването на излишъка, който може да бъде изнесен, всички изнесени количества продукти, за които се отнася този член, независимо дали действително са били платени възстановявания или не, трябва да бъдат приспаднати от потреблението.

По въпроса дали по силата на член 15 от Регламент № 1260/2001 всички количества изнесени продукти, за които се отнася тази разпоредба, трябва да бъдат взети предвид за определянето на средната прогнозирана загуба на тон захар

46 По силата на член 15, параграф 1, буква г) от Регламент № 1260/2001 средната загуба е равна на разликата между общата сума на възстановяванията и общата сума на налозите, отнесени към общия тонаж на задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

47 Съгласно член 15, параграф 1, буква д) общата прогнозирана загуба се изчислява, като се умножи излишъкът, който може да бъде изнесен, по средната загуба.

48 По силата на член 22, параграф 1 от този регламент за всеки износ на захар, на изоглюкоза и на инулинов сироп извън Общността трябва да бъде представена лицензия за износ, издаването на която зависи от предоставянето на гаранция за изпълнението на задължението за износ през периода на валидност на лицензията.

49 Уместно е обаче в контекста на износа, предмет на Регламент № 1260/2001, при липсата на особени причини, които се противопоставят на това, да се тълкува понятието „задължения за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година“ [неофициален превод], съдържащо се в член 15, параграф 1, буква г) от същия регламент, по начин, който е съобразен с член 22, параграф 1 от този регламент, в който се споменават задълженията за износ.

50 Така в настоящия контекст се оказва, че това понятие има за цел да обхване всяко количество продукти, за които се отнася член 15 от този регламент, предназначено за износ извън Общността.

51 Уместно е в тази насока да се отбележи, че противно на това, което поддържат няколко от заинтересуваните лица, представили писмени становища в хода на производството, въпросът дали има или не възстановявания при износ за количествата продукти, предназначени за износ, е без значение от гледна точка на понятието „задължения за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година“. Всъщност това понятие се отнася само до количествата продукти, за които са били издадени лицензии за износ.

52 Такова тълкуване на член 15, параграф 1, буква г) от Регламент № 1260/2001 е в съответствие с понятието „излишък, който може да бъде изнесен“, съдържащо се в параграф 1, буква в), както е установено в точка 45 от настоящото решение, и позволява освен това да се изчисли по смислен начин общата прогнозирана загуба, както е определена в посочения параграф 1, буква д).

53 Действително както изтъкват по същество жалбоподателите в спора по главното производство, както и германското и френското правителства, общата прогнозирана загуба, която се получава като се умножи излишъкът, който може да бъде изнесен, по средната загуба, би била надценена, ако един продукт може да се смята изнесен с оглед изчисляването на излишъка, който може да бъде изнесен, а не е взет предвид по съответен начин за изчисляването на средната загуба, чийто знаменател се формира, както се сочи в член 15, параграф 1, буква г), втора алинея от Регламент № 1260/2001, от общия тонаж на задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

54 От данните по делото, и по-конкретно от работния документ D/32013/04 на службите на Комисията относно метода за изчисляване на налозите за производство за захар, представен на Комитета за управление на сектора на захарта на 30 септември 2004 г., се установява, че някои държави-членки са изразили желание захарта, изнесена без възстановявания, да бъде включена в изчисляването на средната загуба. Според този документ общата загуба, както я е изчислила Комисията именно въз основа на член 6, параграф 5 от Регламент № 314/2002, т.е. по-конкретно като изключва от задълженията за износ количествата, изнесени без възстановяване, е равна на разходите за възстановяванията за захарта или е по-голяма от тях.

55 Комисията отбелязва обаче, че такъв метод на изчисляване позволява да се възпре формирането на излишъци, които биха натежали върху пазарната цена, биха нарушили равновесието на общата организация на пазарите в сектора на захарта и биха могли да предизвикат разходи, по-конкретно за интервенционни покупки.

56 Тези доводи не биха могли да се приемат.

57 Действително, от съображения 9, 11 и 12 на Регламент № 1260/2001 следва, че въведената с него система цели да принуди производителите да понесат изцяло по справедлив, но ефикасен начин, разходите за реализацията на излишъците от продукцията на Общността на принципа за самофинансирането.

58 Така, както Съдът е установил, системата за финансиране на разходите за реализация е уредена по такъв начин, че квотата А, която представлява вътрешното потребление, води до събиране само на минимален налог, докато квотата Б, предназначена в основната си част за износ, е обложена с много по-високи налози, които могат да финансират необходимите възстановявания и в същото време да имат възпиращо действие върху производителите (вж. Решение от 22 януари 1986 г. по дело Eridania zuccherifici nazionali и др., 250/84, Recueil, стр. 117, точка 19).

59 Възпиращото действие по отношение на производителите, което според установеното от Съда в Решение по дело Eridania zuccherifici nazionali и др., посочено по-горе, може да има финансирането на разходите за реализация, както посочва генералният адвокат в точка 60 от заключението си, се дължи на самия факт, че налогът върху производството принуждава производителите да понесат финансирането на разходите за реализацията на излишъците от продукцията на Общността.

60 Извън твърде теоретичната хипотеза, при която всеки износ се е ползвал от възстановяване, въведената от Комисията организация, доколкото на практика води до определяне a priori на общата загуба в размер, по-висок от този на разходите свързани с възстановяванията, излиза извън пределите на целта на Регламент № 1260/2001, а именно за справедливо финансиране на разходите за реализацията на излишъците от продукцията на Общността, припомнено в точка 57 от настоящото решение.

61 С оглед на изложеното по-горе следва да се отговори, че член 15, параграф 1, буква г) от Регламент № 1260/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че всички количества изнесени продукти, за които се отнася този член, независимо дали действително са били платени или не възстановявания, трябва да бъдат взети предвид за определянето на прогнозираната средна загуба на тон продукция.

По действителността на регламенти № 1837/2002, № 1762/2003 и № 1775/2004

62 Регламенти № 1837/2002, № 1762/2003 и № 1775/2004 на Комисията определят размера на налозите върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2001/2002, 2002/2003 и 2003/2004.

63 Безспорно е, че въз основа на член 6, параграф 5 от Регламент № 314/2002 при изчисляване на средната загуба на тон захар Комисията взима предвид само износа, за който има възстановяване. От данните по делото обаче се установява, че този метод на изчисляване се прилага едва от 2003 г. Що се отнася до пазарната 2001/2002 година, за която се отнася Регламент № 1837/2002, безспорно е, че за определяне на налога върху производството Комисията изчислява средната загуба, като се основава на всички изнесени количества захар под формата на преработени продукти, независимо дали този износ се е ползвал действително от възстановяване или не. Следващата година Комисията прави корекция при изчисляването на средната загуба, като взима предвид само количествата изнесени продукти, които действително са дали повод за плащане на възстановявания. Това води до увеличаване на разглежданата средна загуба, чийто размер се отразява на общата загуба за пазарната 2002/2003 година.

64 От отговора в точка 61 от настоящото решение обаче следва, че такъв метод на изчисляване на средната загуба не е съобразен с член 15 от Регламент № 1260/2001.

65 Следователно регламенти № 1762/2003 и № 1775/2004, с които се прилага този метод, са недействителни.

66 Колкото до Регламент № 1837/2002, с оглед на изложеното по-горе неговото изследване не разкрива елементи, които да се отразят на действителността му.

67 От изложените по-горе разсъждения обаче следва, че коригирането на изчисляването на средната загуба, за което става въпрос в точка 63 от настоящото решение, доколкото то се основава на метода за изчисляване, припомнен в същата тази точка, не е съобразено с член 15 от Регламент № 1260/2001.

68 С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се отговори на поставените въпроси, че:

— съгласно член 15, параграф 1, буква в) от Регламент № 1260/2001, за изчисляването на излишъка, който може да бъде изнесен, за който се отнася този член, всички изнесени количества продукти, независимо дали действително са били платени възстановявания или не, трябва да бъдат приспаднати от потреблението,

— член 15, параграф 1, буква г) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че всички изнесени количества продукти, за които се отнася този член, независимо дали действително са били платени възстановявания или не, трябва да бъдат взети предвид за определянето както на излишъка, който може да бъде изнесен, така и на средната загуба на тон продукция, и

— регламенти № 1762/2003 и № 1775/2004 са недействителни, и че

— изследването на Регламент № 1837/2002 не показа наличието на елементи, които могат да се отразят на неговата действителност.

По съдебните разноски

69 С оглед на обстоятелството, че за страните по главните производства настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащите юрисдикции, последните следва да се произнесат по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Съгласно член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1260/2001 на Съвета от 19 юни 2001 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта за изчисляването на излишъка, който може да бъде изнесен, за които се отнася този член, всички изнесени количества продукти, независимо дали действително са били платени възстановявания или не, трябва да бъдат приспаднати от потреблението.

Член 15, параграф 1, буква г) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че всички изнесени количества продукти, за които се отнася този член, независимо дали действително са били платени възстановявания или не, трябва да бъдат взети предвид за определянето както на излишъка, който може да бъде изнесен, така и на средната загуба на тон продукция.

Регламент (ЕО) № 1762/2003 на Комисията от 7 октомври 2003 година за определяне размера на налозите върху производството в сектора на захарта за пазарната 2002/2003 година и Регламент (ЕО) № 1775/2004 на Комисията от 14 октомври 2004 година за определяне размера на налозите върху производството за сектора на захарта за пазарната 2003/2004 година са недействителни.

Изследването на Регламент (ЕО) № 1837/2002 на Комисията от 15 октомври 2002 година за определяне размера на налога върху производството, както и на коефициента на допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 2001/2002 година не показа наличието на елементи, които могат да се отразят на неговата действителност.

Подписи